

»Offentlig Forsorg for Moder og Barn« var vel det Punkt, der maatte interessere en dansk Tilhører mest; netop nu hvor vi staar overfor Løsningen af en Enkeforsørgelse.

Desværre optoges Kongressens kostbare Tid af en lidet indholdsrig Forhandling om en Resolution, som var tiltraadt paa sidste Kongres, og som i stærke Ord slog fast, at den socialdemokratiske Kvindebevægelse kun kunde arbejde for den almindelige — ikke begrænsede — Valgret, og at den ikke fører sin Kamp i Forbund med »de borgerlige Kvinde-sagskvinder«. *England*, hvor en Repræsentant for Arbejderpartiet som bekendt nylig har fremlagt et Forslag til en stærkt begrænset Kvindevalgret, krævede Resolutionens »Fraser« slettede eller i det mindste forandrede. De engelske Kvinder ansaa det for urigtigt at gaa med til at vedtage en Resolution, som de efter al Rimelighed ikke vilde være i Stand til at lyde. Skønt i Princippet Tilhængere af almindelig Stemmeret vilde de, som Forholdene nu var i deres Land, tage imod ethvert Forslag til Indførelse af begrænset Stemmeret. De fravristede de norske Kvinder en Tilstaaelse om, at den begrænsede kommunale Valgret, der indførtes i Norge i 1901 havde været et godt Vaaben til Opnaaelse af den *almindelige kommunale*, de nu havde, og den almindelige *politiske* Valgret, de om kort Tid var sikker paa at faa. — Socialdemokratiske Medlemmer af det norske Storting havde da ogsaa i sin Tid stemt for Indførelse af begrænset Valgret. Ved Afstemningen stemte England imod Resolutionen, de øvrige 15 Lande for.

Til Punktet om offentlig Forsorg for Moder og Barn havde de danske socialdemokratiske Kvinder i sidste Øjeblik indleveret en Resolution angaaende Forbud mod Kvinders Natarbejde.

Borgerrepræsentant *Henriette Crone* kæmpede kækt for at faa Forsamlingen til »be-

stemt at udtale sig mod Undtagelseslove, der stiller Kvinden ugunstigere end Manden i Kampen for Brødet, hvorved Kvindens økonomiske Selvhævdelse vanskeliggøres. Som en saadan Undtagelseslov betragter Konferencen Forbudet mod Natarbejde for voksne Kvinder, naar det ikke samtidig følges af Forbud mod Mænds Natarbejde.»

En Taler fra Sverrig, hvor Natarbejdsforbudet træder i Kraft med 1. Januar 1911, støttede de danske Kvinders Resolution med en stilfærdig men vægtig Protest — ikke mod Natarbejdsforbud i sin Helhed, der er et af Partiets Programpunkter — men mod at Kvinder anvendes som »Prøveklud« og er Genstand for et Overfald paa deres Erhvervsfrihed.

Man ventede ved denne Forhandling for-gæves paa en Udtalelse fra Norge, hvor et saadant Forbud fornylig blev stemt ned. (Se Kv. og Samf. Nr. 12, 14, 15, 1909).

Magister Nina Bang — Kongressens dygtige Tolk — oplyste som Medlem af Hovedbestyrelsen for det danske Socialdemokrati, at denne Henvendelse fra danske Arbejderkvinder til Kongressen ikke havde Partiets Anerkendelse.

Ved Afstemningen viste det sig, at et stort Flertal (34 af 37) af de danske Kvinder, der var Deltagere i Kongressen, var imod et Forbud mod Kvinders Natarbejde. — Sverig stemte ogsaa imod. For en saadan Undtagelseslov for voksne Kvinder stemte derimod de øvrige 14 Lande!

Naar man gik fra Kongressen med et ringe Udbytte, maa dette vist i væsentlig Grad tilskrives den Omstændighed, at Forhandlings-sprogene var tre (Tysk, Engelsk og Dansk). Tiden optoges af trættende Oversættelser, deraf følgende Misforstaaelser og Gentagelser —, der foraarsagede, at 19 indtegnede Talere maatte slettes og Kongressen i største Hast afsluttes.

Udkast til

Lovforslag angaaende statsanerkendte Sygeplejersker.

15. Februar 1910 omtaltes her i Bladet den Kommission, der af Landets samlede Sygeplejeinstitutioner var sammenkaldt for at gøre et Udkast til en Lov om en syste-

matisk Uddannelse af Sygeplejersker. — Som Medlem af denne Kommission lovede jeg »Kvinden og Samfundet«, naar Udkastet forelaa i den Form, hvorunder man